

d) na zasilanie spółdzielni rolniczych osadników kredytem na cele, związane z gospodarstwem rolnem.

Art. 4. Pożyczki, udzielane z funduszu 50 miliardowego, będą krótkoterminowe, zabezpieczone skryptem dłużnym i po upływie najwyżej jednego roku od chwili udzielenia pożyczki winny być bądź spłacone w gotówce, bądź skonwertowane na pożyczki na dłuższy termin, wydane na podstawie listów zastawnych Państwowego Banku Rolnego.

Stopa oprocentowania pożyczek, wydanych na podstawie listów zastawnych, zostanie ustalona przez Ministra Skarbu na wniosek Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego w zależności od wysokości oprocentowania listów zastawnych Państwowego Banku Rolnego, zaś stopa oprocentowania pożyczek z funduszu 50 miliardowego wynosić będzie 4 od sta w stosunku rocznym.

Art. 5. Pożyczki będą udzielane w walucie markowej, odpowiadający skrypt zaś będzie opiewał na złote polskie; w ten sam sposób pobierane będą procenty.

Art. 6. Administrację funduszem, przewidzianym w art. 2 niniejszej ustawy, Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego powierzy, jako władza dysponująca, Państwowemu Bankowi Rolnemu na zasadach, zawartych w art. 6—13 włącznie Statutu Banku (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 59 poz. 369).

Art. 7. Na pokrycie wydatków, związanych z wykonywaniem czynności, powierzonych Państwowemu Bankowi Rolnemu (art. 5), Bank pobiera na swoje dobro dodatek administracyjny, uiszczany przez dłużników przy udzielaniu pożyczki.

Art. 8. Podania, skrypty dłużne, zaświadczenia, pokwitowania z odbioru i ze zwrotu sum pożyczkowych oraz inne akty i dokumenty, związane z udzieleniem osadnikom cywilnym i wojskowym państwowej pomocy kredytowej, tudzież podania o ulgi przy spłacaniu tych pożyczek wolne są od wszelkich opłat skarbowych i komunalnych.

Art. 9. Ściąganie należności z tytułu udzielonych pożyczek odbywać się będzie trybem egzekucji administracyjnej bezspornych należności skarbowych.

Art. 10. Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Prezesowi Głównego Urzędu Ziemskiego, a co do zasad udzielania pożyczek oraz ustanowienia warunków, zmierzających do hipotecznego lub innego zabezpieczenia udzielanych kredytów,—w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 11. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego: *Sew. Ludkiewicz*

376.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 1 maja 1923 r.

w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 76, poz. 517) o podatku od kapitałów i rent.

Art. 1. Zawiesza się z dniem 1 stycznia 1923 r. wymiar i pobór podatku od kapitałów i rent na zasadzie art. 1 i art. 2 ustęp 4 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 76, poz. 517).

Ponowny wymiar i pobór tego podatku może być zarządzone uchwałą Rady Ministrów, ogłoszoną w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 2. Art. 28 wymienionej wyżej ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

„Podatek od przychodów, wymienionych w art. 2 w ustępach 1 do 4 włącznie, wynosi 10%.

Podatek od przychodów, wymienionych w art. 2 w ust. 5 wynosi:

- a) 20%, o ile chodzi o świadczenia, umówione w kontraktach wydobywania ropy naftowej lub gazu ziemnego;
- b) 10%, o ile chodzi o świadczenia, umówione w kontraktach wydobywania innych ciał kopalnych.

Podatek od wymienionych w art. 2 ustępie 6 specjalnych rachunków bieżących (on'callowych) wynosi 0,540% rocznie w stosunku do czasu i sumy pożyczek (liczb procentowych).

Art. 3. Art. 34 część pierwsza ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„Podatek od przychodów z kapitałów, wskazanych w art. 2 ustępie 3, wymienione w tym ustępie instytucje pobierają od właścicieli tych kapitałów i wpłacają do kas skarbowych najpóźniej w ciągu dwóch miesięcy po upływie roku sprawozdawczego.”

Art. 4. Art. 35 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„Podatek, przypadający od świadczeń, umówionych w kontraktach o wydobywanie ciał kopalnych z cudzego gruntu (procentów brutto, art. 2 ust. 5), przedsiębiorstwa górnicze mają do końca każdego miesiąca obliczyć i wpłacić do kas skarbowych za każdy ubiegły kalendarzowy miesiąc produkcji.

O ile dyrekcja Państwowych Zakładów Naftowych wykona prawo zakupu, przysługujące jej w myśl ustawy w przedmiocie zakupu ropy bruttowej dla państwowej fabryki olejów mineralnych w Drohobyczu, obowiązek obliczenia, potrącenia i wpłacenia podatku ciąży na tejże dyrekcji.”

Art. 5. Art. 37 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o podatku od kapitałów i rent nadaje się brzmienie następujące:

„Odpowiedzialność za terminowe wpłacenie do kasy skarbowej i za prawidłowe obliczenie podatku ciąży na właściwych instytucjach lub przedsiębiorstwach.

Od kwot podatku, nie wpłaconych w terminach przepisanych, pobiera się kary za zwłokę w wysokości 10% miesięcznie, przyczem miesiąc rozpoczęty liczy się za cały”.

Art. 6. Kwoty grzywien pieniężnych, oznaczone w artykułach 42 i 43 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r., podwyższa się pięćdziesięciokrotnie i upoważnia się Ministra Skarbu, poczynając od roku podatkowego 1924 do corocznego podwyższania, względnie obniżania tych kwot za pomocą ich mnożenia lub dzielenia przez wykładnik w stosunku przeciętnej cen hurtowych w roku 1922 do przeciętnej tych cen w roku, poprzedzającym rok podatkowy.

Wykładnik podwyżki, względnie zniżki, w postaci liczby całej lub conajwyżej z jednym znakiem dziesiętnym ustala Minister Skarbu w pierwszej połowie stycznia roku podatkowego na podstawie danych, dostarczonych przez Główny Urząd Statystyczny.

Art. 7. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 8. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem artykułów 2 i 4, które uzyskują moc obowiązującą równocześnie z wejściem w życie ustawy w przedmiocie zakupu ropy bruttowej dla państwowej fabryki olejów mineralnych w Drohobyczu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

377.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 1 maja 1923 r.

w przedmiocie zmian niektórych postanowień ustawy z dnia 8 czerwca 1920 r. o podatku od skrzynek depozytowych (safes) (Dz. U. R. P. № 50 poz. 305).

Art. 1. Art. 4 ustawy z dnia 8 czerwca 1920 r. o podatku od skrzynek depozytowych (safes) (Dz. U. R. P. № 50 poz. 305) otrzymuje brzmienie następujące:

„Stawka podatkowa od jednej skrzynki depozytowej rocznie wynosi:

- a) do 10.000 cm.³ objętości. . . . 6.000 mk.
- b) ponad 10.000 do 20.000 cm.³ objętości 25.000 „
- c) ponad 20.000 cm.³ objętości . . 50.000 „

Art. 2. Część ostatnia art. 5 powołanej wyżej ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

„Podatek, w terminie nie uiszczony, uważa się za zaległość. Od zaległych sum podatku od skrzynek depozytowych pobiera się kary za zwłokę w wysokości 10% miesięcznie. Zaległy podatek ściągają się przymusowo wraz z karami za zwłokę i kosztami egzekucyjnymi”.

Art. 3. Część druga art. 8 powołanej wyżej ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

„Dodatkowy podatek, nie uiszczony w tym terminie, uważa się za zaległość. Od zaległych sum podatku od skrzynek depozytowych pobiera się kary za zwłokę w wysokości 10% miesięcznie. Zaległy podatek ściągają się przymusowo wraz z karami za zwłokę i kosztami egzekucyjnymi”.

Art. 4. Kwotę grzywiny, oznaczoną w art. 11 ustawy, podwyższa się do 1.000.000 mk.

Art. 5. Upoważnia się Ministra Skarbu do corocznego podwyższania, względnie obniżania, poczynając od roku podatkowego 1924, wszelkich kwot pieniężnych, oznaczonych w niniejszej ustawie, za pomocą ich mnożenia lub dzielenia przez wykładnik stosunku przeciętnej cen hurtowych w roku 1922 do przeciętnej tych cen w roku, poprzedzającym rok podatkowy.

Wykładnik podwyżki, względnie zniżki, w myśl części pierwszej niniejszego artykułu, w postaci liczby całej lub conajwyżej z jednym znakiem dziesiętnym, ustala Minister Skarbu w pierwszej połowie stycznia roku podatkowego na podstawie danych, dostarczonych przez Główny Urząd Statystyczny.

Art. 6. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 7. Ustawa niniejsza uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lipca 1923 r.

Kwoty podatku, przypadającego za rok 1923 w myśl art. 1 niniejszej ustawy, winny być wypłacone w terminie do dnia 14, licząc od dnia następnego po ogłoszeniu niniejszej ustawy, przyczem na poczet przypadających kwot należy zaliczyć sumy podatku, już wpłacone w myśl części pierwszej art. 5 ustawy z dnia 8 czerwca 1920 r.

Do sum podatku, nie uiszczonych w wyżej oznaczonym terminie, będą stosowane przepisy art. 2 niniejszej ustawy.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

378.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 11 maja 1923 r.

w sprawie podwyższenia grzywien za przekroczenia przepisów porządkowych na drogach publicznych.

Na mocy art. 23 ustawy z dnia 7 października 1921 roku o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. № 89 poz. 656) zarządza się co następuje:

§ 1. Określony w art. 21 i 22 ustawy z dnia 7 października 1921 roku o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. № 89 poz. 656)